

400 letnica jezuitov. Jezuitski red je ustanovil sv. Ignacij iz Lojole v Španiji, naj močnejša osebnost katoliške obnove v 16. stoletju. Kot častnik ranjen, je Ignacij dal slovo prejšnjemu življenju ter se je sam obnoven s samopremagovanjem in molitvijo posvetil obnovi sveta. Dve sredstvi sta predvsem, ki se jih je sv. Ignacij poslužil v to svrhu in ki po njih še vedno deluje na duhovni obnovi in vzgoji ljudi. To so njegove slovite »Eksercicije« in pa od njega ustanovljena »Družba Jezusova«, ki je bila od papeža Pavla III. potrjena leta 1540. Jezuitski red je vznikel v dobri, ko je dr. Martin Luther, bivši redovnik-avguštinec, odpadel od katoliške Cerkve ter z razširjanjem protestantizma odtrgal od Cerkve tisoče in stotisoče ljudi. V tej veliki nevarnosti, ki je takrat pretela katolicizmu, je sv. Ignacij s svojimi tovariši stopil na branik. Število teh tovarišev je čudovito naglo raslo. Ko je sv. Ignacij umrl leta 1566., je jezuitski red že imel tisoč članov v 12 redovnih provinciah in 100 redovnih hišah. Red ima ogromne zasluge za obrambo katolicizma v Evropi. Velike dele Evrope je v 16. in 17. stoletju ohranil, odnosno zopet pridobil katolicizmu. Ni čuda, da si je s tem svojim delom nakopal sovraštvo ne samo protestantov, marveč tudi janzenistov (pristašev katoliškega škofa Jaurena, ki so s svojo pretirano strogostjo širili med ljudstvom versko mrtvilo), framasonov in liberalcev. Združenemu navalu teh nasprotnikov se je posrečilo, da so dosegli ukinitve tega reda leta 1773. Leta 1813. pa je papež Pij VII. red zopet vpostavil. Sedaj šteje red okoli 24.000 članov, izmed katerih je okoli 3000 misijonarjev, delujočih v 45 misijskih pokrajinah. Na čelu mu stoji že več let kot general pater Vladimir Ledochovski, porojen iz grofovske poljske rodbine. O priliki 400 letnice je papež Pij XII. naslovil na jezuitskega generala pismo, v katerem naglašala velike zasluge jezuitskega reda za katoliško Cerkev, krščansko omiko in krščansko vzgojo tolikih pokolenj. Ogromno je delo članov jezuitskega reda za vzgojo mladine, za kar jim Evropa mora biti posebno hvaležna. Velike so zasluge jezuitov na polju katoliškega apostolata, zlasti potom Marijinih družb, s katerimi se je vršila in se še vrši globoka notranja preobnova mladine. Papež naposled izraža željo, naj bi družba Jezusova, ki je in mora ohraniti svojo organizacijo in svoja pravila nedotaknjena in neizpremenjena, se slej ko prej poslužila vseh resničnih pridobitev sodobnega napredka za poglobljanje katoliške vere in kulture.

Mehiški katoličani so se hrabro borili. Ne mislimo na poulične borbe, ki so se nedavno vršile po ulicah glavnega mesta Mehike in

tudi drugih mest o priliki volitve novega predsednika mehiške države. Teh borb, v katerih je tekla kri in je mnogo ljudi obležalo ranjenih ali celo mrtvih, se katoličani niso udeležili. Tak način politične borbe prepuščajo katoličani ljudem liberalno-framasonskega, socialističnega in komunističnega mišljenja. V vidu imamo tisto veliko borbo, ki so jo pred nekaj leti vsilili katoličanom framasoni in komunisti, hoteč popolnoma uničiti katoliško vero na mehiških tleh. Zaprli so cerkve, prepovedali božjo službo, pregnali duhovnike, v državi ostale duhovnike pa so z zvestimi verniki vred krvavo preganjali in mučili. Bila je to težka borba, v kateri so se mehiški katoličani zlasti zatekali k sv. Tereziji od Deteta Jezusa kot zavetnici in priprošnjici. Po srečno prestani borbi se hočejo mehiški katoličani svoji zavetnici izkazati hvaležne. Zato so sklenili, da bodo zgradili v veličastni cerkvi sv. Terezije v francoskem mestu Lisieux, kjer je sv. Terezija živela in umrla kot redovnica, svojo narodno kapelo, posvečeno Materi božji Guadalupski (Guadalupe je mehiško mesto, v katerem je najslavnejša in najbolj obiskana romarska cerkev Marijina). Kapela bo stala preko pol milijona francoskih frankov.

II krizi japonske vlade. Japonska vlada je odstopila. Cesar je poveril sestavo nove vlade princu Konoje, kateri je pridobil za svojo

vlado doslej tri ministre in napovedujejo, da vladna kriza ne bo tako hitro rešena, ker ustanavlja princ Konoje novo edinstveno stranko. Doslej sta obstajali konservativna stranka sejukaj in liberalna minsajito. Konoje in trije na novo imenovani ministri izdelujejo tudi novo zunanjo politiko. Izbruh japonske vladne krize je pospešil zlom Francije. Vojna stranka, ki želi zasesti vse evropske koncesije ali posetne ugodnosti v Aziji, je zopet oživila in se zavzema za naslonitev Japonske na Nemčijo ter Italijo. Vojna stranka se skuša po porazu, katerega je doživela lani s sklenitvijo nemško-ruske nenapadalne pogodbe, za vsako ceno uveljaviti, da si ne želi japonski narod nobenih novih vojnih zapletov in zahteva radi izčrpanosti zaključitev triletnih vojne s Kitajsko. Vojna stranka je baje tudi radi želje ljudstva za to, da se vojna na Kitajskem čimprej konča na ta način, da se odreže popolnoma Kitajsko od sveta in prisili na kolena. Poznavalci Kitajske pa so resnega mnenja, da Japonci še ne bodo s Kitajsko tako naglo opravili, ker že posedajo znatno lastno vojno industrijo in rezervnih vojnih potrebščin za vsaj pol leta. V teh hudih vojnih časih je bilo princu Konoje poverjeno krmilo države, ki ječi pod dolgotrajnimi vojnimi bremenmi, radi njegove preudarnosti in politične daljnovidnosti.

Kandidata za ameriške predsedniške volitve

Združene ameriške države volijo letos svojega predsednika. Za predsedniške volitve se zanima z dušo in telesom vsak Američan. Lahko trdimo, da je Ameriki več na izidu teh volitev, kakor za izid sedanje evropske vojne. Predsedniške volitve v Ameriki so pri tolikem zanimanju vendarle enostavne, ker se bije boj le med predstavnikoma dveh velikih strank republikancev in demokratov. Obe stranki sta že postavili vsaka svojega kandidata in kmalu se bo začel volilni boj.

Kandidat republikancev in njegov program

Republikanska stranka je postavila svojega kandidata na strankinem velikem zboru ali kongresu v mestu Filadelfija 28. junija. Strankini delegati so glasovali za šest kandidatov. Izvoljen je bil Wendel Willkie, ravnatelj velikih zasebnih elektrarn. Kandidat republikancev je znana ter med pristaši zelo priljubljena osebnost.

Volilni boj bo začel s temle programom: Podpiranje brezposelnih, starostno zavarovanje ter dalekosežna pomoč vsem, ki trpijo pomanjkanje. Willkie in njegova stranka sta

odločno proti poseganju države v zasebno gospodarstvo.

Glede evropske vojne so republikanci s svojim predsedniškim kandidatom proti vojni udeležbi Amerike, a za izdatno podpiranje Angležev proti Nemčiji ter Italiji. Izvolitev Willkieja za predsednika bi bil za Anglijo zelo razveseljiv dogodek.

Demokrati za Roosevelta

Mnogo lažje stališče kakor kandidat republikancev je imel pri demokratih dosedanji ameriški predsednik Roosevelt.

Demokratska stranka je izvolila na svojem kongresu v Čikagu že pri drugem glasovanju Roosevelta za predsedniškega kandidata.

Izid glasovanja je bil sledeč: za Roosevelta je glasovalo 946, za Farleya 72, za Garnerja 61 glasov, nekaj glasov je bilo oddanih za Tidningsa, za državnega tajnika Hulla pa pet glasov. Nato je kongres enodušno proglasil Roosevelta za kandidata demokratske stranke pri predsedniških volitvah.

Roosevelt, ki kandidira že tretjič za predsednika, bo šel v volilni boj pod geslom, da

»Tiho! — Pojutrišnjem pridi k meni v pisarno; tam se bova zmenila.«

Potem je šel po stopnicah gor v družinsko sobo, kjer je Jurij sedel za pisalno mizo in strmel topo predse.

Advokat je bil zalit mož, ki je lezel proti petdesetim. Lase je imel črne, obraz oglat in rdeč, ustne tolste, nos top in skrbno počesano bradico. Z obraza in iz oči si mu uganil, da je na ženske in da je zvit in zahrbtn.

Ko je stopil v sobo, je pozdravil:

»Dober večer, klanjam se, gospod Končnik!«

Ta se je zdrznil in vzkliknil:

»O, gospod doktor — dober večer Bog daj! Pravi čas ste prišli.«

»Tako? Ali sem vam potreben?«

»Da, zelo. Prosim, sedite.«

Končnik mu je jel pripovedovati, kako sta se nocoj z gospodinjo skregala, razlagal mu je vse na drobno, zraven pa se je tako razvnel, da je bilo njegovo pripovedovanje prav zmešano. Advokat je gledal ves čas skozi okno, pomežiknil je zdaj s tem, zdaj z drugim očesom, obraz je delal, kot da mu je malo mar vsega, poslušal pa je kakor lisjak in mu ni ušla nobena beseda. Po kratkem preudarku je dejal:

»Gospod Končnik, tega niste dobro naredili. Morali bi se bili z gospodično pobotati.«

»Pobotati? S to nesramno žensko!« se je razburil Končnik. »Nima pravice več kaj zahtevati kakor svoj zaslužek, tega pa sem ji izplačal.«

»Menda bolj slabo poznate ženske. Ženske ne marajo za pravico, ženske vam poslušajo samo svoja čustva.«

»Doslej sem imel opraviti le s poštenimi ženskami, nikoli pa še ne s takimi, ki se vlačijo in goljufajo.«

»Hehe, ženske so vse enake. Vse so sebične in mislijo zmeraj le nase. Zato je treba poprej biti previden, da si človek ne splete zanko, potem je prepozno.«

»Vi, gospod doktor, ste mi to žensko priporočili. Zdaj mi morate tudi pomagati, da se njenih spletk rešim.«

»Priporočil vam je nisem, le na njena dobra spričevala sem vas opozoril. One primite, ki so ji taka spričevala pisali. — Sicer pa, kaj mislite ukreniti?«

»Tožil jo bom, da mi je hotela denar izsiliti.«

»To vam za resnico odsvetujem. Gospodična je besede tako preudarila, da je ni mogoče prijati. Če bi jo pa tudi mogli, vam bo trmasto gnala svoje, da ste vi oče — in nihče vas ne more rešiti.«

»Salabot! Ali ji ne bo mogoče dokazati, da se laže?«

»Jaz ne vem, kako bi ji mogli kaj takega dokazati. Pred sodnijo velja zmeraj to, kar mati izpove.«

»Vi ste izkušen in prebrisan advokat; gotovo boste našli kako pot, da me pred takim krivičnim sumom obvarujete.«

bo izpil nobene kapljice alkohola. In prav teh 50 dolarjev je Dariju Niven prineslo srečo. S tem denarjem se je odpeljal v filmsko mesto Hollywood in posrečilo se mu je, da je dobil službo statista. Pretolkel se je, kakor je že šlo, in nekega dne je vrhovni vodja spoznal, da bi mu lahko dal tudi večje vloge. Zdaj je Niven znan igralec. Vabijo ga na slavnosti in prireditve, ponujali so mu pijačo in cigarete, toda zaradi obljube anatomskemu zavodu je moral vsa vabila odklanjati, ker ni bil več gospodar svojega telesa. Filmska kolonija bi kmalu počila od smeha, ko je slišala njegovo zgodbo. Pregovarjali so ga, naj prelomi svojo pogodbo, da bo spet gospodar svojega telesa. Saj tistih 50 dolarjev za Darija Nive-

želijo Združene države tudi nadalje ostati izven evropskega spopada ter se sploh nočejo udeležiti katere koli vojne. Glavno skrb ameriške zunanje politike mora še nadalje posvetiti varnosti in obrambi Zedinjenih držav ter ohraniti miru. Zedinjene države morajo biti tako močne, da jih ne bo upala napasti nobena država ali skupina držav. Amerika ne bo nudila pomoči onim državam v tej vojni, katerih koristi niso v skladu s koristmi Amerike in njene varnosti. Nasprotno pa bo nudila pomoč onim državam, s katerimi jo veže skupne koristi. Zedinjene države bodo zastavile vse moči, da zmaga pravica.

Ponovno izvolitev Roosevelta za predsedniškega kandidata demokratske stranke so pozdravili Angleži nadvse toplo, ker računajo, da bo ameriška industrija še bolj podpirala Anglijo z vojnim materialom, kakor je to storila doslej.

Roosevelt je sprejel izvolitev in je govoril po radiu zboru demokratske stranke

Roosevelt sam ni bil navzoč na zboru demokratske stranke, ko je šlo za njegovo kandidaturu. Kakor hitro so mu sporočili, da ga je stranka soglasno kandidirala, je izvolitev sprejel pod pogojem, da imenuje stranka poljedelskega ministra Henrika Wallacea za podpredsedniškega kandidata, kar se je tudi zgodilo.

Dne 19. julija zjutraj je spregovoril predsednik Roosevelt po radiu zboru demokratske stranke v Čikagi. V svojem govoru se je zahvalil, da je imenovala stranka Wallacea za podpredsedniškega kandidata, nato pa je posebnost poudaril tale dejstva:

»Stojimo pred največjim svetovnim dogajanjem v človeški zgodovini. Gre za to, ali naj še dalje traja civilizacija, kakor jo poznamo in cenimo mi, ali pa naj vse to propade; ali naj še obstoja vera, ali pa naj se vmešči brezbožnost; ali naj še velja dana beseda, ali pa naj narekuje pest; ali naj velja dostojnost, ali pa nasilje; ali naj še cenimo pogum, povedati odkrito besedo, ali pa naj nastopi nezdrava otopelost soparnega ozračja.

Nihče ne more več dvomiti in si zakrivati oči pred dejstvom, da ta vojna ni vojna v navadnem smislu, ampak revolucija, ki je bila vsiljena s premočjo orožja in ki ograja vse človeštvo. Je to revolucija, ki ne gre za tem, da bi ljudi osvobodila, ampak za tem, da jih zaslužni.

V Evropi je bilo mnogo narodov z diktatoro ali zasedbo primoranih, da sprejmejo oblike vladavin, ki jih nekateri imenujejo nove. Toda te oblike niso nove. One so samo vrnitev v zgodovino starega veka. Pravijo, da ta na novo uvedeni red jamči varnost in dejavnost. Enako varnost in dejavnost so uživali tudi zidarji, ki so zidali piramide faraonov. Toda mi v Ameriki in oni v še svobodnih demokracijah se odpovedujemo i taki varnosti i taki dejavnosti. Mi vztrajamo pri varnostih in dejavnostih, ki izvirajo iz pravic svobodnega človeka.

Tako dolgo, dokler bom jaz predsednik, bo vkljub vsem naporom pete kolone ostala naša zunanja politika naša lastna. Ameriški narod bo vztrajal pri demokraciji z božjo pomočjo, tako da bo mogel s pogumom in upanjem gledati v bodočnost.

Prekmurja, doma v Lešanah, dobra in zavedna, verna žena, ki je dočakala 67 let. V cerkvi in ob grobu so ji lepo zapele slovenske pevke dve ganljivi žalostinki. — Na Pogledu pa je umrl na posledici kapi 81 letni Anton Probst. Bil je nemškega rodu, a nikak nasprotnik Slovencev. V odločilnih letih se je potegoval za to, da pripade apaško polje Jugoslaviji. Bil je tudi odlikovan od jugoslovanskih oblasti. Pogreba so se udeležili zastopniki raznih oblast. — Rajni naj počivajo v miru, žalujočim naše sožalje!

Posestnik umrl v najlepši moški dobi. Zopet so pri Sv. Marku nižu Ptuj zapeli zvonovi in oznanili vest, da je umrl v Zabovcih posestnik Joža Šimenko. Bilo mu je komaj 40 let in že ga je strašna jetika odtrgala od drage žene in dveh nedoraslih hčerk. Z njim je legel v grob zadnji moški potomec ugledne Šimenkove rodbine, ki jo hoče vso uničiti ta zavratna morilka. Pokojni je dovršil dva razreda srednje šole, a so ga razmere prisilile, da je v vojnem času moral ostati doma. Ohranil pa je veselje do knjig in je bil ves čas vnet naročnik »Slov. gospodarja«. Bog mu daj svoj mir!

Matrinske družine umrli. V soboto smo ob veliki udeležbi sorodstva in številnega znanstva pokopali pri Sv. Juriju ob juž. žel. mater Marijo Jazbec, staro 76 let. Rajna se je pred 50 leti priselila od Sv. Štefana, kjer je bila dolga leta cerkvena pevka. Ni čudno torej, da so vsi otroci podedovali od matere veselje do petja. Vsi štirje sinovi in tri hčere so bili cerkveni pevci, igralci na prosvetnem odru in nekateri tudi člani tamburaškega zbora. Najmlajša hči Julčka že 27 let pomaga s svojim sopranom na našem koru. Upravičeno je torej blaga pokojnica dobila pridevek »matrinske družine«. Naj sedaj v nebesih poje Večnemu slavo! — V nedeljo smo pokopali tudi dva velika trpina: Martina Selic iz Stopč in Jožefa Dobovišek iz Kranjč. — Žalujočim naše sožalje!

Smrtna kosa. Umrl je v Anovcu na Zdoblah pri Vidmu Jožef Molan, preužitkar, v starosti 88 let. Rajni je bil prijatelj dobrih časopisov in »Slov. gospodar« ima prvo mesto tudi pri njegovih naslednikih. Bil je krepka, posavska korenina, šaljive narave in dobrega spomina do zadnjega trenutka. Čital je mnogo ter zasledoval svetovne dogodke ter znal tudi marsikomu kaj dobrega svetovati. Poleg številnih svojcev je imel na zadnji poti mnogo prijateljev od blizu in daleč, kar je dokaz, da je bil splošno priljubljen. Pri odprtem grobu se je v izbranih besedah poslovil od rajnega g. duhovni svetnik A. Šoba, upokojeni župnik zdolski, nakar so pevci zapeli »Vigred se povrne«. Blag mu spomin!

ZAHVALA

Podpisana Ban Anton in Frančiška, Brezje št. 4, p. Rajhenburg, se prav lepo zahvaljujeva jugoslovanski zavarovalni banki »SLAVIJA« za kulantno izplačilo zavarovalnine pogorelega gospodarskega poslojca. — Banko »SLAVIJO« vsem toplo priporočava!

Ban Anton in Frančiška.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Selniški g. župnik na zadnji poti. »Slov. gospodar« je poročal o smrti g. Ferdinanda Ciuha, dolgoletnega župnika v Selnici ob Dravi, kjer je bil tudi pokopan v spremstvu 28 duhovnih tovarišev in domače ljudske množice. Pogrebne slovesnosti je vodil g. dekan in mestni župnik Mihael Umek, ki je govoril blagopokojnemu v slovo v cerkvi. Pomembno je opozoril poslušalce na največje zasluge rajnega, ki je prenovil župnišče, oskrbel je nove cerkvene klopi, prenovil podružno cerkev sv. Janeza in veliko pripomogel, da je dobila Selnica tolikanj potrebni Društveni dom. Ljudje so sprejeli z veliko hvaležnostjo govornikove besede v zavesti, da jih je zapustil z rajnim delaven ter skrben dušni pastir, kateri je pred svojo smrtjo mislil v sedanjih težavnih časih na svojega naslednika. V oporoki je zapustil svoj inventar nasledniku, vsa živila pa, ki bi jih imel še dobiti s posestva, je podaril revežem. G. župnik Ciuha bo živel v obsežni selniški župniji v trajno hvaležnem spominu po številnih dobrih delih, katere je skazoval z besedo in podporo vsem, ki so se zatekli k njemu kot preizkušnemu svetovalcu.

Smrt v cvetu mladosti. V Črnečah je dne 16. julija umrla v cvetu mladosti 23 letna Katica Čevnik. Nesrečna jetika ji je ugasnila mlado življenje. Da je bilo pridno in pošteno dekle, je pričal kljub slabemu vremenu njen pogreb, ki je bil tako mnogoštevilen. Ko se je g. župni upravitelj ob grobu v imenu vseh poslavljaj od nje, ni ostalo nobeno oko suho. Draga Katica, bodi Ti lahka zemljica, prosí pri Bogu za nas!

Na apaskem pokopališču so bili zadnje tedne sprejeti en Slovenec in dve Slovenki: Simon Potočnik iz Apač, ki se je vedno trdno zavedal svoje narodnosti in dosegel lepo starost 80 let; Genovefa Vakaj iz Nasove, dobra in odločna krščanska žena, ki je tudi svoje otroke vzgojila v istem duhu ter je umrla v še višji starosti: 83 let; Ana Hasler, rodod iz

na ni noben denar! Toda vkljub pristanku anatomskega zavoda, da lahko razdre pogodbo, če vrne denar, Niven tega ni hotel storiti. Res je, rad bi bil spet pil in kadil in mu je lepše ob misli, da bi nekoč ležal v pravilnem grobu, kakor pa, da bi ga zdravniki rezali in se na njem učili, toda vprav tistih 50 dolarjev, ki jih je svoj čas dobil, mu je prineslo srečo. Ta denar mu je pripomogel, da je postal bogat človek in navzlic temu je le toliko praznoveren, da bi bil spet nesrečen, če bi pogodbo razveljavil. Za njegovo 40 letnico so mu pa prijatelji pripravili preseñenje. Skupno so mu podarili njegovo lastno telo, ko so brez njegove vednosti razveljavili pogodbo z anatomskim zavodom. Niven je bil zelo

»Gospod Končnik, vaše prijateljstvo visoko cenim, rad vam ustrežem v vsaki reči, ali tu si nočem prstov opeči.«

»Če bi torej do tega prišlo, bi vi zagovora niti prevzeti ne hoteli?«

»V tej reči ne. Jaz prevzamem le take pravde, kjer je kaj upanja, da uspem. Kjer pa gotovo vem, da bom pogorel, tam rajši že poprej odrečem. To moram zaradi svoje veljave.«

»Kaj naj potem storim?«

»Drugega vam ne vem svetovati, rečem le spet to, kar sem že rekel: pobotajte se z njo! Se bo že dala pogovoriti.«

»Kaj? Zato, da se rešim takega nesramnega in lažnivega obrekovanja, naj štejem cel kup denarja? Kje pa je pravica?«

»Drugega sveta vam ne vem.«

»Ne, tega ne bom, nikoli ne. Saj bi me moralo biti sram do zadnje kosti. Ta baba pa bi me potem šele prav dobila v svoje kremplje.«

»Če se pobotati nočete, vam drugega nič ne ostane, kakor počakajte pa glejte, kaj bo. Morda si gospodična premisli. Sicer si pa za to reč zaradi mene lahko drugega advokata najamete.«

Nekaj časa sta molčala. Potem se je oglašil Končnik:

»Zdaj mi je na tem, da prej ko slej prodam in se preselim v Podklanec.«

»Čim potrdite ceno, lahko naredim pogodbo.«

»Dobro, pa naj bo: dam za Ledinekovo trideset tisoč goldinarjev. Ledinek pa mora prevzeti vsa plačila in mi mora v štirih tednih izročiti grunt.«

»To bomo napravili. — Kaj pa z vašim? Z Golcem sva še sinoči govorila, šest in trideset tisoč da, ne krajcarja več, je dejal.«

»Poizkusite, če je mogoče, naženite ga na osem in trideset ali na štirideset tisoč! Od vsakega tisočaka, kar bo čez šest in trideset, je stotak vaš. Če pa ne gre, pa sklenite za šest in trideset! Denar pa mi mora takoj šteti, vknjižbe nočem.«

»Bom gledal.«

Četrte ure pozneje je advokat odšel in zavil v trgovino, kjer se je z mladim Senčarjem dalj časa menil.

Že naslednje dni se je Končnik jel pripravljati za selitev v Podklanec. Pa ni šlo tako gladko, kakor je mislil. S pogodbama so bile še sitnosti in vsa reč se je zavlekla za dobra dva meseca, tako da je minula že velika noč, preden je bilo vse sklenjeno.

Medtem se je zgodilo, česar se je Jurij ves ta čas bal: Lizka Škerjanec je rodila v mestu deklico in je naznala njega za očeta. Ko jo je tožil, je v pravdi pogorel, čeprav ga je zagovarjal neki prav spreten advokat. Nek hlapec in neka dekla namreč, ki ju je Končnik novembra nagnal, sta se mu maščevala in sta krivo pričala zoper njega. Tako je sodišče torej spoznalo Jurija za očeta in